

Dr. Kárpáti Zoltán emlékezetére (1909 – 1972.)

A biológiai tudományok doktora, a Magyar Tudományos Akadémia Biológiai Osztálya Botanikai Bizottságának tagja, a Munka-Érdemrend ezüst fokozatának tulajdonosa, a növénytan tudományok nemzetközileg is elismert kiváló művelője és továbbfejlesztője 1972. június 18-án elhunyt.

1909. október 1-én született Sopronban és szűkebb szülőföldjéhez való ragaszkodása egész élete folyamán megmaradt. Ez volt egyik oka annak, hogy kutatásainak területéül Sopront és környékét választotta.

Középiskolai tanulmányait a helyi Széchenyi István Reáliskolában, egyetemi tanulmányait a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán végezte, ahol 1932-ben bölcsészettudományi doktorrá avatták. Még egyetemista korában beiratkozott a Tanárképző Intézetbe, ahol középiskolai tanári oklevelet szerzett majd a Főváros szolgálatába lépett. Szorgos és kitartó munkássága gyümölcseként 1941-ben egyetemi magántanár lett „Magyarország és a környező területek növényzete” c. és tárgykörű előadása eredményeképpen. Ezután nyerte el a Tudományos Minősítő Bizottság odaítélése alapján a biológiai tudományok kandidátusa fokozatot.

Igen szívesen foglalkozott növényrendszertani kérdésekkel és ezen belül a természetű növények rendszerezésének problémájával is. „Magyarország és a környező területek Sorbusai” címmel 1955-ben elnyerte a biológiai tudományok doktora címet.

Elnöke volt a Magyar Biológiai Társaság Botanikai Szakosztályának. Igen sok bel- és külföldi ismeretterjesztő tudományos lapnak volt munkatársa és szerkesztőbizottsági tagja, hogy csak néhányat említsünk: a „Flora europaea” magyarországi területi referense, a „Flora europaea” area-térképező bizottságának tagja, a „Búvár”, a „Magyarország kultúrflórája” szerkesztőbizottságának tagja.

Számos tudományos egyesület és társaság hasznos és tevékeny tagjának bizonyult.

Szorgalmára és munkabírására jellemző, hogy kb. 250 általa publikált közleményt és könyvet tartanak nyilván. Szakmai és társadalmi érdeklődése sokrétű volt. Elért eredményeivel sohasem volt megelégedve. A jelenségeket, felmerülő problémákat sohasem pusztá tényként kezelte, hanem azonnal azok megoldásán fáradozott. Írásaiban a tudományos megalapozottság mellett arra is törekedett, hogy azok ne csak a tudományos világ, hanem a szélesebb és kevésbé képzett néprétegek számára is érthetőek legyenek. Tudását, ismeretanyagait nem magának gyűjtögette, hanem minden alkalmat felhasznált arra, hogy azokat munkatársaival, tanítványaival ismertesse.

Korán, 63 éves korában ragadta el a halál. Végigtekintve pályafutásán azonban úgy érezzük, nem élt hiába. Kortársai és a jövő nemzedéke sokat tanulhat Kárpáti professzortól.

Munkatársai és tanítványai őszintén gyászolják és emlékét szeretettel megőrzik.

Kovácsné, Horák Lujza